

Sygn. akt III CZ 21/09

POSTANOWIENIE

Dnia 4 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków
przeciwko Spółdzielni Gastronomicznej

przy interwencji ubocznej S.K.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 4 czerwca 2009 r.,

zażalenia interwenienta ubocznego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 17 grudnia 2008 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 17 grudnia 2008 r., na podstawie art. 130² § 3 k.p.c., odrzucił skargę kasacyjną interwenienta ubocznego wniesioną przez jego zawodowego pełnomocnika (adwokata), stwierdzając, że nie została od niej uiszczona należna opłata.

Rozpoznając zażalenie, zawierające wniosek o uchylenie tego postanowienia, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołane w zażaleniu okoliczności nie stanowią argumentów usprawiedliwiających wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia jako bezzasadnego. Postanowienie Sądu Apelacyjnego zgodne jest z obowiązującym w chwili orzekania stanem prawnym. Według art. 19 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, dalej: „u.k.s.c.” (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) piątą część opłaty pobiera się od interwencji ubocznej, natomiast od skargi kasacyjnej pobiera się – zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 u.k.s.c. - opłatę całą. Ta ostatnia opłata obowiązuje każdy podmiot wnoszący skargę kasacyjną. Twierdzenie skarżącego, że w sytuacji, gdy od interwencji ubocznej pobierana jest piąta część opłaty, to w takiej samej wysokości interwenient uboczny powinien uiszczać opłatę od skargi kasacyjnej, nie znajduje żadnego usprawiedliwienia w przepisach ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Pismo, od którego nie została uiszczona opłata we właściwie obliczonej wysokości jest pismem, które, jak stanowi art. 130² § 1 k.p.c., „nie zostało należycie opłacone”. Wbrew wywodom przedstawionym w zażaleniu pojęcie pisma nienależycie opłaconego odnieść należy zarówno do wszystkich pism wymienionych w art. 130² § 1 i 3 k.p.c., a więc zarówno pism zwykłych (§ 1) jak i pism szczególnych, jakimi są środki odwoławcze i zaskarżenia (§ 3). Różne są natomiast skutki wniesienia pism, od których nie została uiszczona należna opłata. Pisma zwykłe przewodniczący zwraca, zaś środki odwoławcze i zaskarżenia sąd odrzuca. Uregulowanie to pozostaje w zgodzie z przewidzianymi w postępowaniu cywilnym skutkami procesowymi stwierdzonych braków formalnych pism procesowych zwykłych i szczególnych w postaci środków

odwoławczych i środków zaskarżenia (w przypadku skargi kasacyjnej por. art. 398⁶ k.p.c.). Przedstawiona w zażaleniu wykładnia art. 130² § 1 i 3 k.p.c., zakładająca, że w razie uiszczenia od skargi kasacyjnej opłaty w niewłaściwej wysokości, powinien zostać uruchomiony tryb postępowania, określony w art. 130² § 1 i 2 k.p.c., a zatem tryb prowadzący do zwrotu skargi kasacyjnej z możliwością jej ponownego wniesienia, sprzeczna jest z przepisami stwierdzającymi, że środki prawne nie opłacone podlegają odrzuceniu, nie zaś zwrotowi, a także z trybem składania środków prawnych, dla których – w odróżnieniu od zwykłych pism procesowych – przewidziane są terminy ustawowe, których nie przewiduje się trybu „zwrotu z możliwością ponownego skutecznego złożenia”. Z przytoczonych względów zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie i dlatego należało orzec, jak wyżej (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).